

Preek in de dienst, waarin Daan Wassink wordt gedoopt, Capelle-Schollevaar, 3 februari 2013, 9.15 uur

Thema: 'Gered van het water!' naar aanleiding van Johannes 6: 16-21 (kern: vers 20)

1. Doopwater: symbool van de dood

Dit jaar vieren we voor de laatste keer feest op 30 april. Vanaf volgend jaar is het Koningsdag op 27 april. 30 april werd een feestdag toen Juliana koningin werd. 30 april was haar verjaardag. Beatrix heeft de 30e april gehandhaafd als eerbetoon aan haar moeder.

Prinses Juliana is geboren in 1909, 30 april 1909. Een paar maanden later, op 5 juni 1909, werd ze gedoopt, in de Willemskerk in Den Haag, door dr. J.H. Gerritsen. Over die doopdienst is heel veel commotie geweest. Want weet u wat er gebeurde in die doopdienst? Vlak voordat ds. Gerritsen zou gaan dopen, zei hij: 'En nu gaan we Juliana begraven.'

Iedereen sprak daar schande van. 'Hoe dúrf't zo'n man zoiets te zeggen?!' Natuurlijk was het wel erg boud gezegd, maar het staat wel lètterlijk zo in de Bijbel! In Romeinen 6. Daar zegt Paulus in vers 3: 'Weet u niet dat wij, die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? We zijn door de doop in zijn dood met Hem begraven (daar heb je het: door de doop zijn we mét Jezus begraven!) om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden. Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding.' Dat is wat Paulus zegt!

Het water van de doop, dat staat in de Bijbel symbool voor de dood. Je gaat als het ware dat water in, je gaat het graf in, mét Jezus, én met Hem mag je opstaan in een nieuw leven! Dat is een heel ingrijpende symboliek. Er zijn kerken waarin de doop plaatsvindt door onderdompeling. Bijvoorbeeld: in een evangelische gemeente worden volwassenen ondergedompeld. En in de Grieks-Orthodoxe Kerk, en de Russisch-Orthodoxe Kerk, worden ook kinderen gedoopt door hen helemaal onder te dompelen in het water. Wij dopen door besprenkeling, daar is ook heel wat voor te zeggen, maar we moeten deze achtergrond van de doop niet vergeten! Ondergaan in het water is gevaarlijk! Als je te lang onder water blijft, dan verdrink je. Water is levensgevaarlijk!

Deze week hebben we de Watersnoodramp herdacht. 60 jaar geleden zijn 1800 Nederlanders verdronken. Water kan heel mooi zijn, en de zee kan heel mooi zijn, maar water is vooral gevaarlijk. Water kan dodelijk zijn!

2. Doodsdreiging op het Meer

We hebben gelezen over water, en over de doodsdreiging, daar, op het Meer van Galilea. Johannes vertelt deze geschiedenis in zijn Evangelie heel kort. Mattheüs en Markus beschrijven dezelfde gebeurtenis veel uitgebreider. U moet dat maar eens nalezen in Mattheüs 14 en Markus 6. Johannes kiest voor een heel kort bericht. Waarom? Nou, als je iets héél kort vertelt, dan beperk je je tot het állerbelangrijkste. Juist door het kort te maken, laat je dat éne punt dés te meer uitkomen. Wat laat Johannes hier vooral uitkomen? Hij laat hier, in dit gedeelte, heel duidelijk zien wie Jezus is! Met een paar pennestreken schildert Johannes de situatie. De discipelen gaan het schip in, om het Meer van Galilea over te steken. Nou, dat is pakweg

een kilometer of zeven varen. En dan staat er dit, in vers 17: 'En het was reeds donker geworden (dat is één) en Jezus was nog niet tot hen gekomen (dat is twee), en de zee werd onstuimig, daar er een harde wind woei (dat is drie).' Voelt u het? Dit is doodsgevaar! 1. Duisternis! 2.

Jezus is er nog niet. ('Waar is Hij dan? Waar blijft Hij nou? Hij zou ons toch niet in de steek laten?') 3. En dan is er storm! De golven beuken tegen het schip! Ze moeten roeien. Roeien wat ze kunnen! Ze zijn zo ongeveer 25, 30 stadiën ver het meer op, dat is een kilometer of vijf. Ver van het land! Hoe moet dit?! Paniek! Wanhoop!

3. Wie is Jezus? Hij is 'Ik ben', God Zelf!

En dan, opeens, dan zien zij een gestalte. Jezus! Het is de Heer! En Hij... Hij... wandelt over de zee... Hoe is dit mogelijk? Wat gebeurt hier? Johannes schrijft: 'En zij werden bevreesd'. Ongetwijfeld heeft hij het nog goed geweten, terwijl hij dat opschreef, want hij was er zelf bij, daar, in die boot. 'Bevreesd'! Je zult maar een mens zien, een gestalte, die óver het meer heenloopt, kilometers van het land! Dit is niet zomaar een gewoon mens. Dit kán niet! En toch gebeurt het!

En dan zegt Jezus twee dingen. 'Ik ben het. Weest niet bevreesd!' 'Niet bang zijn! Ik ben het!' In het Griekse origineel staat het er nog korter. Daar staat: 'Ik ben'. En als je die twee woorden hoort, 'Ik ben', dan gaat er bij elke gelovige Jood in die tijd een bel rinkelen. En dat geldt ook voor elke christelijke bijbellezer van nu. 'Ik ben', wat waren dat ook alweer voor woorden? 'Ik ben', dat is de naam van God! 'Ik ben', in het Hebreeuws: 'Jahweh', in onze bijbels weergegeven als 'de HERE' of 'de HEER', met hoofdletters.

Wie kan over water lopen? Wie is er sterker dan de macht van de zee? Dat is alléén God! In het Oude Testament komt dat op allerlei plaatsen naar voren. Zomaar een paar voorbeelden. In Job 9, daar staat in vers 4: 'Wie zou, hoe wijs van hart en sterk van kracht, zich tegen God kunnen verzetten en ongedeerd blijven? Hij verplaatst de bergen zonder dat men het merkt, Hij keert ze om in zijn toorn.' En dan vers 8, hier komt het: 'Hij schrijdt voort over de hoogten van de zee.' God alleen schrijdt voort over de zee, Hij loopt met goddelijke majesteit over de golven. Nog een voorbeeld van Gods macht over het water: Psalm 107. Daar staat in vers 23: 'Er waren er, die met schepen

de zee bevoeren, die handel dreven op de grote wateren. Zij zagen de werken van de HERE en zijn wonderen in de diepte. Hij sprak en deed een stormwind opsteken, die haar golven omhoog hief; zij rezen ten hemel, zonken neer in de waterdiepten, hun ziel verging van ellende; zij tuimelden en wankelden als een beschonkene, al hun wijsheid werd verslonden. Toen riepen zij tot de HERE in hun benauwdheid, en Hij voerde hen uit hun angsten; Hij maakte de storm tot een zacht suizen, zodat de golven stil werden. Zij verheugden zich, omdat die tot rust kwamen, en Hij leidde hen naar de haven van hun begeerte.' Merkt u het? De HERE brengt de zee tot bedaren! Dat kan Hij alleen!

Zo zijn er meer teksten te noemen. Job 26: 12: 'Hij stilde de zee door Zijn kracht.' Psalm 89: 10: 'U heerst over de overmoed van de zee, als haar golven zich verheffen, dan stilt U ze.'

Johannes beperkt zijn bericht, om dit éne te laten uitkomen: die golven van de dood, daarover héerst Jezus Christus! Hij is 'Ik ben!' Hij is God Zelf, de Schepper van het water en van de wind. God Zelf is in Jezus Christus neergedaald om ons te komen redden! Het dodelijke water heeft Hij overwonnen! En in de doop mogen wij het zien: wie leeft met Jezus Christus, overwint de dood!

4. Als Jezus je redt, is er meteen veiligheid

Heel ontroerend, in dit verhaal van Johannes, is vers 21: 'Zij wilden Hem dan in het schip nemen en terstond bereikte het schip het land, waar zij heengingen.' Jezus komt te hulp. Hij, de Koning van de kosmos, loopt over de golven. En als de discipelen dan Hem aan boord willen nemen, dan is het al niet meer nodig. Want 'terstond', meteen, op dat moment, is er land! Veiligheid. Als Jezus je komt redden, dan is het gevaar geweken! 'Terstond', meteen!

Daarnet hebben jullie beloofd dat je Daan in zijn leven de weg zult wijzen naar God, dat je hem zult wijzen op de Here Jezus. Eigenlijk is dat de mooiste belofte die je kunt geven, als het gaat om de opvoeding van je kind. Want als Daan die Redder kent, dan kunnen er stormen over zijn leven heengaan, zware stormen, ruwe stormen, maar met Jezus ben je onaantastbaar! Hij heerst zélf over de dood! Hij stierf aan het kruis voor onze zonden, en Hij nodigt ons uit: 'Vertrouw op Mij! Belijd je zonden, want Ik heb voor alles betaald! Ik ben de opstanding en het leven. Wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij (of zij) gestorven' (Johannes 11: 25). Als Hij nu die láátste vijand, die grootste vijand, verslagen heeft, waarom zou je dan ooit nog in paniek raken? Waarom zou je ooit nog bang zijn? 'Ik ben het!' zegt Hij. 'Wees niet bevreesd!'

Gisteren zat ik aan deze preek te werken, en toen viel mijn oog op de scheurkalender, die schuin boven mijn computer hangt. Dat is de Quest-kalender. Elke dag staat er een

vraag op, en achterop staat dan het antwoord. Dat zijn van die weetjes, algemene kennis.

En wat was nou de vraag op 2 februari? 'Hoe lang zullen mijn kinderen leven?' Achterop wordt uitgelegd dat de gemiddelde levensverwachting momenteel voor mannen is: 78,8 jaar, en voor vrouwen: 82,7 jaar. Maar ik dacht: 'Wat heb je daaraan? Dat is een gemiddelde!' 'Hoe lang zullen mijn kinderen leven?' Met deze Redder, Jezus Christus, zullen ze voor eeuwig leven!

Ook in je gezinsleven kan het weleens voorkomen, dat het nacht is. En storm. En dat zómaar die gedachte opkomt: 'Waar is God zou? Waar blijft Hij?' Maar je hoeft niet bang te zijn! Nooit! Roep Hem maar, Jezus Christus, de Verlosser! En doe maar een beroep op deze doop, en op de dag van je eigen doop. Dat geldt voor ons allemaal! Als je gedoopt bent, dan mag je dat bidden: 'Here God, ik bèn toch door het doodswater heengegaan? Ik mag nu toch leven in Uw licht? Blijf dan héél dicht bij mij! Laat het zién, dat U er bent!'

5. Geen angst, in leven en in sterven!

Afgelopen vrijdag, op 1 februari, werd de Watersnoodramp ook herdacht in Vlissingen, in de Sint Jacobskerk. Ds. Tanis van de Gereformeerde Gemeenten vertelde over zijn kindertijd in Ouddorp, zo was te lezen in het Reformatorisch Dagblad. In 1953 was hij zelf een kleuter, drieënhalf jaar oud. In die bijeenkomst, daar zei hij dit: 'Wat gaat er door je heen als kind van drieënhalf jaar wanneer je het water ziet stijgen tot de bovenste treden van de trap? Voor het raam keek ik naar voorbijrijvende kadavers.' De dode dieren kwamen zo langsrijven. Wat doet dat met een kleuter?

Wat moet dat een angst gegeven hebben, denk je dan.

Maar zo was het niet. Daar, op die zolder van dat huis in Ouddorp, daar was geen paniek. Ds. Tanis vertelde: 'Boven de storm uit klonk vaders stem. Hij zong Psalm 66: 5: 'Hier scheen ons 't water t' overstromen, daar werden wij bedreigd door 't vuur, maar Gij deedt ons 't gevaar ontkomen, verkwikkend ons ter goeder uur.'

Het gezin Tanis werd gered. Bij eb, toen het water wat gezakt was, werd hij zelf door zijn vader, op zijn sterke schouders gedragen, door het slik heen, naar het droge.

Maar zelfs wie de Watersnoodramp overleefde, kijkt eens de dood in de ogen, net als die 1800 mensen die verdronken. Wat ben je een gelukkig mens als je dan Jezus Christus voor ogen mag hebben! Hij, die over de wateren van de dood hééngelopen is!

Hij, die is opgestaan uit het graf, op de Paasmorgen! Hij, die leeft, ook vandaag, nu!

De Here Jezus wil ook uw Redder zijn! Heeft u zichzelf al helemaal aan Hem gegeven? Aan Hem toevertrouwd? Heb jij dat al gedaan? Als dat zo is, dan mag je Zijn stem horen, al búlderen de stormen over je leven: 'Ik ben het! Wees niet bevreesd!'

Amen.

Hoe lang zullen mijn kinderen leven?

